

der ikke er meget tilbage at bebygge paa Slotsholmen. Der er kun tilbage dette Sted, som der her er Tale om, og saa den sydvestlige Ende af Slotsholmen. Og man behøver ikke at gøre Spørgsmaalet større, end det er, for at tilvejebringe Bygningen for Rigsarkivet, som — det gentager jeg — jeg er paa det rene med, at vi snart maa have. Hvorfor vil saa Ministeren ikke være med til i Forening med os at faa Sagen saadan undersøgt, at Ministeren til næste Aar — eller maaske tidligere, skønt dette er tvivlsomt — kan fremsætte et Forslag, hvori der er taget alle de Hensyn, som virkelig skulle og maa tages ved en saa betydningsfuld Sag? Det er ikke at udsætte Sagens Gennemførelse.

Naar saa Ministeren siger, at vi behøve ikke at beskæftige os med, hvorledes man i Fremtiden skal udvide paa Bibliotekspladsen, thi det Spørgsmaal vil først komme til at foreligge om Hundrede Aar, saa svarede jeg netop i Gaar, at det er rigtigt, det skulle vi ikke beskæftige os med. Men hvorfor i Alverden have saa de 3 Herrer i deres Forslag beskæftiget sig dermed? Det er mig en Glæde at høre, at den Udvidelse, som her foreslaas med nogle Streger, og hvis Værdi man ikke kan indrømme efter disse Streger, skyldes den paagældende Arkitekt for Biblioteksbygningen. For saa vidt kunne vi altsaa slaa os til Ro derved, at Bygningen af ham er tænkt udvidet paa denne Maade. Men den øvrige Udvidelse, den, som vil ødelægge Bibliotekspladsen, hvad den første ikke kan gøre — den kan ikke ødelægge den, men vel formindske den —, har jeg netop anført som Vidnesbyrd om, hvor lidet skikkede de 2 paagældende Arkitekter vare til, at man lagde et saa stort Arbejde i deres Hænder. Gennemførelsen af et saadant Forslag vilde være en Vandalisme. Jeg anser denne Bebyggelsesplan — for at sige min ærlige Mening herom — for saa afsindig, at hvis de 2 Herrer havde foreslaaet, at Telegrafbygningen skulde sættes paa Ruller og anbringes midt i det hele, vilde det ikke gøre Planen værre, end den er.

Under Imødegaaelsen af mine Indvendinger mod den forelagte Plan oplyste den højtærede Minister, at jeg har Ret i, at Huset udvendig har 3 Etager, men indvendig 4, men det er en stor Fejltagelse af mig at tro, at Etageinddelingen udvendig skal svare til Etageinddelingen indvendig. Det er klart, at det er en Fejl af mig, at jeg har tænkt mig, at dette skulde være rimeligt og naturligt, men den

Antagelse er altsaa rigtig, som jeg i Gaar fremsatte Formodningen om, at den ene Etages Vinduesfag virkelig skulle deles i to Dele, hver hørende til sin Etage. Men saa ere vi inde paa en Ordning, som ikke er tilladelig. Tilladeligheden godtgøres ikke ved de Eksempler, den højtærede Minister nævnedes, thi ganske vist har man mange Steder, ikke alene i Biblioteksbygninger, men ogsaa i Kirker, høje Vinduer, hvor der gaar et Galleri forbi — i Kirker, for at Tilhørerne kunne sidde der, og i Biblioteksbygninger, for at man kan anbringe Gange med Riste, paa hvilke Personalet kan færdes —, men det kan ikke sammenstilles med det, der her er Tale om, hvad Ministeren maa vide. Det kommer an paa, hvad Bygningen skal bruges til. Og nu oplyses det, at det er ikke de øverste Vinduer, der dække over to Etager, men de næstøverste. Stueetagen udvendig svarer inde i Bygningen til Stue og første Sal. Den Maade at bygge paa er utilladelig, naar de paagældende Dele vel at mærke skulle være selvstændige Etager — i Stuen skal der være Varmeapparater og paa 1ste Sal Bolig og, saa vidt jeg husker i Øjeblikket, Frokostværelse og Opholdsrum for besøgende. Portneren faar altsaa sine Vinduer nede ved Gulvet. Det er det, jeg finder er en utilladelig Maade at bygge en ny Bygning paa. Men hvorfor gøres det her? Fordi de Herrer, som have lavet denne Plan, selvfølgelig føle, at de her staa overfor Løsningen af en monumental Opgave — jeg sagde i Gaar, at jeg betænkte mig ikke paa at sige, at det var en af de allervanskeligste arkitektoniske Opgaver, som her forelaa —, og derfor maa de se at faa bygget en Façade op, saa faar det for øvrigt gaa med det indre, som det kan. Men dette er ikke en Maade, paa hvilken man i vore Dage kan rejse en stor Bygning paa dette Sted.

Saa siger den højtærede Minister: Det er meget rigtigt, at der er en Uoverensstemmelse i, at der det ene Sted staar, at der skal være Varmeapparat i Stueetagen, og det andet Sted, at der intet Varmeapparat skal være i Bygningen, altsaa heller ikke i Stueetagen, men han henviser mig til Datoerne. Men maa jeg spørge den højtærede Minister, om det ikke er naturligt, at Ministeriet for offentlige Arbejder gør et Arbejde ved de Sager, det fremlægger for Rigsdagen? Naar Ministeriet fremlægger disse forskellige Betænkninger, maa man antage, at disse Betænkninger indeholde Forslag om, hvordan den ny Bygning skal være, og at de ikke give os